

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Quæ Religioso sint sæpius meditanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)

votorum quæ Deo vouit, & obligationis qua ei obstrictus est, tum vt in vocatione sua magis ac magis confirmetur, atque in deuotione & virtutibus crescat, vti documento decimo explicatum est.

Quæ sint Religioso frequentius in meditationem assumenda.

PRæter communia illa, quæ omnibus qui christiano nomine censentur crebrò mente tractanda veniunt; cuiusmodi sunt: meditationes de peccatis, de quatuor hominis nouissimis, de diuinis Beneficijs, de Christi Domini & Seruatoris nostri incarnatione, vita, & Passione, de fidei mysterijs: sunt præterea specialia quædã & Religiosis maximè accommodata, quibus diligenter reuoluendis frequentius debet inhaerere. Talia verò sunt.

I. Beneficium vocationis, vt illius magnitudinem, status sui excellentiam, & maximam qua iuxta vocationem suam dignè conuersari tenetur, obligationem cognoscat. Quæ vt intelligat,

intelligat, secum expendet beneficij huius, circumstantias hoc disticho comprehensas.

*Vnde es, Quò, Quo modo, Quando, Quo
sine vocatus, Religiose animo saepe
reuelue tuo.*

Consideret, ergo primum, vnde **D E V S** ipsum vocauerit; nimirum ex mundo, qui est abyssus malorum, peccatorum, periculorum.

Quò. Ad sacram Religionem, domum Dei, scholam virtutum, salutis portum, exemplar cælestis Ierusalém.

Quomodo vocauerit, quanto cum amore, sapientia, potentia, nullis suis præcedentibus meritis &c: vbi aduertet diuinæ prouidentię indicia & modos quibus in se vocando usus est, quamque dulciter & suauiter id effecerit.

Quando, In ætate iuuenili, nouissimo hoc sæculo, in tanta prauitate atque improbitate hominum.

Quo fine, videlicet: 1. Vt ei perfectissimè famularetur & omnia propter illius seruitium desereret.

2. Vt

2. Ut poenitentiam pro suis & aliorum sceleribus ageret, crucem post Christum baiularet, atque illius vestigia calcaret.

3. Ut salutem suam operaretur, atque perfectioni acquirēdæ totis viribus insisteret, hoc est, sanctā & inculpatam vitam duceret.

4. Ut proximum pro virili adiuuaret, idque medijs vocationi & instituto suo congruentibus, doctrina, exemplo, precibus.

Ultima hæc finis consideratio quæta utilitatis sit, docet nos exemplo suo S. Bernardus. Is enim, uti ab auctore vitæ illius, memoriæ proditum est, *Hoc semper in corde frequenter etiam in ore habebat. Bernarde, Bernarde, ad quid venisti?* Et hac sola consideratione assidua, in vita spiritali & Religiosa perfectione tantoperè profecit, ut cunctis Religiosis norma & exemplum sanctitatis effectus sit. Abbas quoque Arsenius ante illū idem facere solitus fuit, uti testis est Abbas Dorotheus *Doctrina* 10.

Lib. 1.
cap. 40.

2. Religioso frequenter consideranda

randā & ante oculos habēda est primi Institutoris ordinis sui vita: atq; hunc in finem illam sæpè leget ac releget, vt omnia illius dicta & facta in numeratō habeat, illum pro viribus imitari, mores eius ad amussim exprimere, & similem spiritum adipisci satagat, quandoquidem Deus illi sanctum hūc idcirco pro norma & exēplo esse voluit, vt quā simillimus ei fieri tota contentione laboraret.

3. Sæpe etiam animo versare debet sententias quasdam Euangelicas ad Religiosum specialius pertinentes, cuiusmodi hę possunt esse.

Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucē suam quotidie & sequatur me. Matth. 16.

Si vis esse perfectus, vade, vende omnia quę habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo, & veni sequere me. Matth. 19.

Venite post me, & faciam vos fieri pisces hominum Matth. 4.

Si quis venit ad me & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios

filios & fratres & sorores, adhuc autē
& animam suam, non potest meus esse
discipulus. Luc. 14.

Ecce nos reliquimus omnia & secu-
ti sumus te, quid ergo erit nobis? Amen
dico vobis, quod vos qui reliquistis om-
nia, & secuti estis me, sedebitis super
sedes in iudicio, &c. Et omnis qui reli-
querit domum, fratres, sorores, aut pa-
trem, aut matrem, aut uxorem, aut
filios propter nomen meum, centuplum
accipiet, & vitam eternam possidebit.
Matt. 19.

4. Considerabit nomina Religio-
si, quæ paucis initio huius tractatuli
delibauimus.

5. Vota Paupertatis, Castitatis, &
Obedientiæ.

6. Regulas & constitutiones ordi-
nis sui, tū eas quæ omnibus commu-
nes sunt; tum quæ ad officium, si quo
fungitur specialius pertinent: formā
vero & methodum eas consideran-
di paulò post subiungemus.

7. Priuilegia & beneficia specialia
quibus Deus Religiosum quemque
ornat, quæ S. Bernardus breuiter ho-
milia

*Matt. 13.**S. Bern.*

milia quadam in Parabolâ Euangeli-
câ de Negotiatore, bonas margaritas
inquirente, recensuit: per Margaritâ
à Negociatore inuentam, atque om-
nibus diuenditis comparatam, Reli-
gionem monasticam accipiens. *Inre-
ligione, inquit, homo Viuit purius, Ca-
dit rarius, Surgit velocius. Incedit cau-
tius, Quiescit securius, Irroratur fre-
quentius, Moritur confidentius, Pur-
gatur citius, Remuneratur copiosius.*

REGVLA E ORDINIS qua methodo
in meditationem sint assu-
menda.

PRior Methodus est. Vnam tantû-
modo Regulam assumere, & de
illa sequentia perpendere.

1. Quid contineat, id est, quid iu-
beat, quid vetet, quid dũ consulat.
2. In regula hac quantum ponderis
ac momenti constitutum sit: quam e-
ximix utilitates ex illius adimple-
tione, & contra, quam ingentia de-
trimenta ex negligenti eius obser-
uatione pullulent.
3. Quis Regulæ huius auctor sit, i-
dem qui Religiosi status auctor, ni-
mirum, Deus ipse.
4. Cur